

[Hovmand.]

i landet, og det er derfor, jeg gerne endnu en gang vil spørge ministeren, om hun nøjere tidsmæssigt kan præcisere, hvornår hun vil tage skridt til en ændring af 5 øres reglen, som er 17 år gammel.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal ikke her opsætte bestemte tids-terminer. Jeg har indtryk af, at der er enighed, og jeg har vist mig imødekommende over for de punkter, der her er nævnt. Jeg vil godt helt generelt sige, at det altid vil være muligt for venstre at få socialdemokratiet i tale omkring den slags problemer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Sigsgaard* (VS) til undervisningsministeren:

„Vil ministeren begrunde sit brev af 12. januar til radiatorformanden, hvis sigte er at øve indflydelse på programpolitikken med hensyn til atomkraftudsendelserne?“

(Spm. nr. 354).

Skriftlig begrundelse.

Henvendelsen kan kun gøre det vanskelige og farligere for medarbejderne ved radioen at lave atomkritiske udsendelser. Det er svært at tro, at ministeren ikke har gjort sig dette klart.

Sigsgaard (VS):

Den 28. december i fjor blev der i radioen bragt en udsendelse med titlen „Hvis København skal rømmes“, der handlede om de eventuelle konsekvenser af et radioaktivt udslip fra et atomkraftværk. Ekstra Bladet har den 25. februar dokumenteret, at undervisningsministeren den 12. januar har skrevet et, jeg må vist sige privat brev til radiatorformanden med kopi til generaldirektøren, i hvilket hun bl. a. anfører — jeg skal citere:

„I betragtning af den alvorlige karakter, hele vor energipolitiske situation har, og betydningen af, at debatten føres på et så sobert grundlag som muligt, synes jeg, at det er meget lidt hensigtsmæssigt, at radioen leverer udsendelser af denne lødighed, og jeg har derfor fundet det rigtigt at stile

denne henvendelse direkte til dig, idet jeg samtidig sender kopi til Hans Sølvhøj.“

Det er altså et brev på ministeriets papir, som undervisningsministeren her har sendt til radioen, hvor hensigten jo ganske klart, som det også siges, ikke er at øve en kunstnerisk efterkritik af en udsendelse, der har været sendt i radioen, men at øve en direkte indflydelse på Danmarks radios programpolitik og øve indflydelse på, hvilke udsendelser — i dette tilfælde om energipolitik — der skal sendes i fremtiden.

Ministeren kan ikke være uvidende om, at en sådan henvendelse kun kan få det resultat — hvis den får resultater, det tror jeg der er store chancer for at ministerielle henvendelser til radiatorrådet kan få — at gøre livet endnu mere besværligt for de radio-medarbejdere, der også laver kontroversielle udsendelser, i dette tilfælde kritiske udsendelser om atomkraften, og der er jo andre, der har gjort livet temmelig besværligt for disse radiomedarbejdere i forvejen. Jeg har derfor bedt ministeren om en motivering for en så usædvanlig henvendelse som den, ministeren her har foretaget.

Fjerde næstformand (Poul Dam):

Jeg skal ikke undlade at bemærke, at det ikke kan anses for at være korrekt at citere private breve, men da dette brev måske kun i begrænset grad er privat, har jeg ikke villet standse spørgeren.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Det vil nok være rigtigt, om jeg først gengiver det brev af 12. januar, som det stillede spørgsmål vedrører, og hvorfra spørgeren citerede slutningen. Det lyder:

„Efter at være kommet hjem fra vinterferie i Afrika hørte jeg om det røre, der har været omkring radioudsendelsen den 28. december 1975 „Hvis København skal rømmes“. Gennem atomenergikommissionen har jeg fået vedlagte notat, hvori medarbejdere på Risø dokumenterer en del af de fejl og vildledende oplysninger, som udsendelsen åbenbart har været for rigeligt forsynet med. I betragtning af den alvorlige karakter, hele vor energipolitiske situation har, og betydningen af, at debatten føres på et så sobert grundlag som muligt, synes jeg, at det er meget lidt hensigtsmæssigt, at radioen leve-